הנמר והתן

סיפור מאטיופיה

ציורים ג'וסטין וינסלוב
סיפור מט אבנס

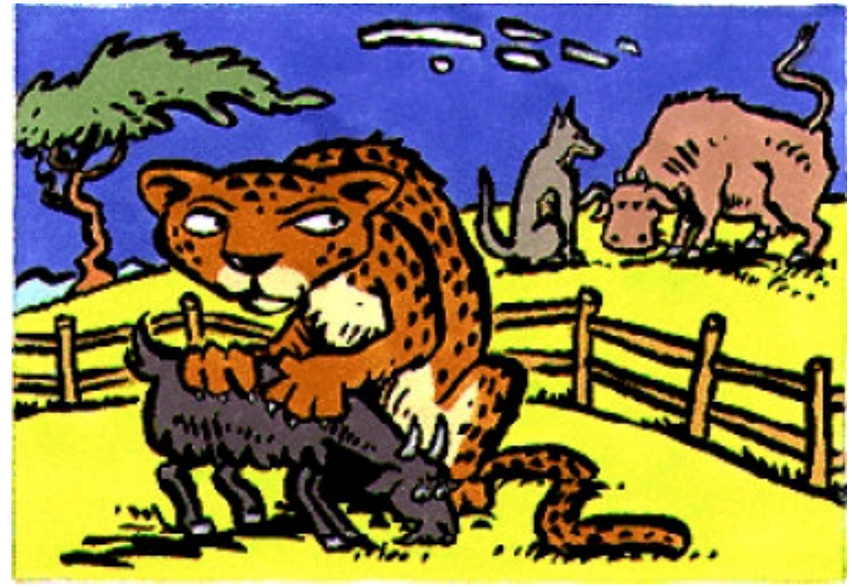

יום אחד תן ונמר יצאו לצוד. התן תפס פרה שמנה אבל הנמר הצליח לצוד רק תיש רזה. שניהם לקחו את החיות לביתם ושמו אותם במרעה.

הנמר קנא מאוד כי התיש שלו היה קטן בהרבה מהפרה שצד התן. הוא הלך בלילה למרעה והתברר לו שבינתיים הפרה המליטה עגל. זה גרם לו להיות קנאי עוד יותר.
הוא התגנב למרעה, גנב את העגל וקשר אותו לתיש שלו.

בבוקר הלך הנמר אל התן ואמר לו "ראה איזה מזל היה לי. בלילה האחרון התיש הקטן שלי המליט עגל שמן. ממש הפתעה.
התן הביט עליו בחשדנות ואמר "זה לא יתכן, נמר. רק פרות יכולות להמליט עגלים."
"אינך מאמין? בוא וראה בעצמך" אמר הנמר.

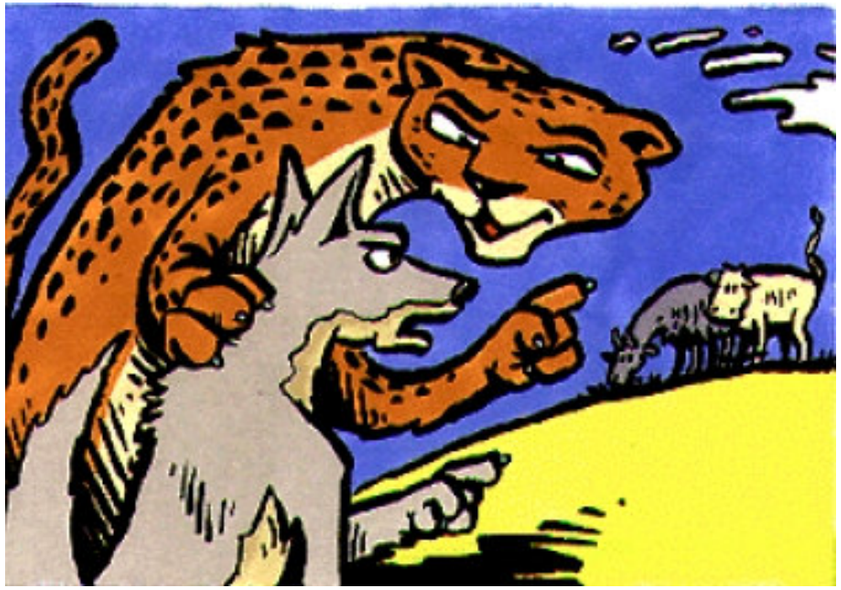

הם יצאו למרעה וראו באמת את העגל שעומד ליד התיש בחלקה של הנמר.
התן הביט על החיות ואמר "העגל הזה שייך לי."
"מה?" קרא הנמר "הנה ההוכחה שהוא של התיש. האם אתה עיוור?"
"לא, אינני עיוור" אמר התן "אבל התיש לא יכול להמליט עגלים. אפילו אם העגל יעמוד על יד תנין הוא עדיין יהיה שלי."

הנמר כעס נורא והם התווכחו עוד זמן מה ובסוף אמר הנמר "טוב. נשאל מישהו אחר, ותראה שאני צודק!"
והם הלכו לחפש שופטים.

תחילה הם פגשו איילה. כל אחד מהם סיפר את הגרסה שלו והיא הקשיבה. בסוף אמר התן "אז כפי שאת רואה, העגל הוא שלי."
אבל האיילה פחדה משיניו החדות של הנמר. היא לא רצתה להרגיז אותו ולכן העמידה פנים רצניות ואמרה "כשהייתי צעירה, דבר כזה לא היה יכול לקרות, אבל זמנים השתנו. העולם הוא מקום שונה ממה שהיה פעם ויתכן מאוד שתיש ימליט עגל."

הם המשיכו ביער ופגשו בצבוע. גם הוא פחד מהנמר ולכן הביט בחשדנות סביב ובסוף אמר "כולם יודעים שתיש רגיל לא יכול להמליט עגל. אבל ידוע גם שתיש השייך לנמר יכול לעשות זאת." וכולם, הנמר, הצבוע, האיילה והתן המשיכו כדי למצוא עוד שופט.

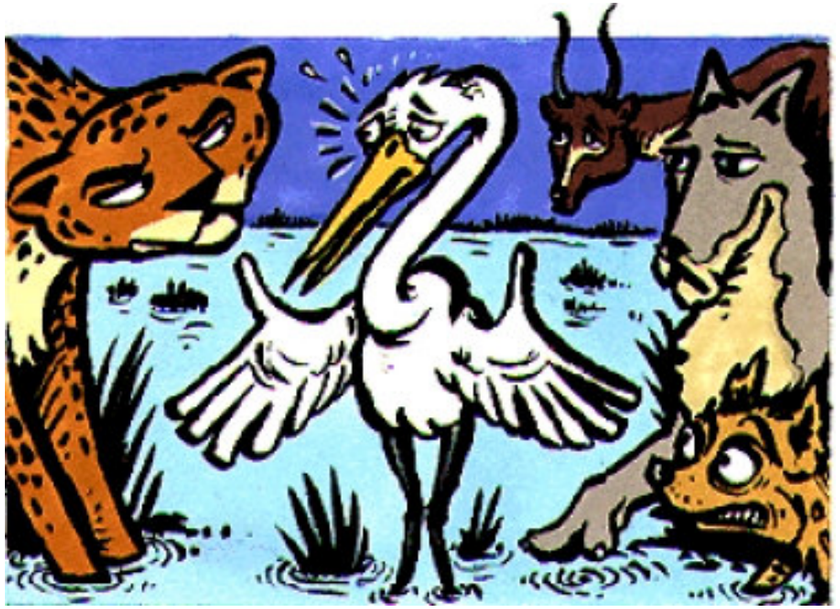

הם פגשו באנפה ששמעה את הסיפור ואמרה "זה נכון שבזמנו היה חוק שקבע כי רק פרות יכולות להמליט עגלים, אבל החוק הזה שונה. החוק היום הוא שכל חיה יכולה להוליד

הנמר שמח מאוד. "ראה" אמר "העגל שייך לתיש ולכן הוא שלי."
"אבל בוא ונשאל עוד את הקוף בבון" אמר התן והנמר הסכים.

הבבון ישב על סלע גדול. הוא הקשיב לסיפור שלהם והתחיל להסתכל למעלה לשמיים. בידו הוא החזיק אבן קטנה וגלגל אותה בין אצבעות.

"אז מה אתה אומר?" שאל הנמר בחוסר סבלנות.
"הבבון הביט עליו מלמעלה ואמר "אינך רואה שאני עסוק?"
"עסוק?" קרא הנמר "מהו העיסוק שלך?"

"אני נוהג תמיד לנגן קצת מוסיקה לפני שאחליט בעניין כלשהו."
החיות השתוממו "מנגן? על איזו מוסיקה אתה מדבר?"
והבבון ענה "על המוסיקה הנהדרת שבאה מהאבן הזו."

הנמר התחיל לצחוק "ראו את הטיפש! ראו את מי החלטתם שישמש לשופט. שום אבן לא יכולה לנגן מוסיקה!"

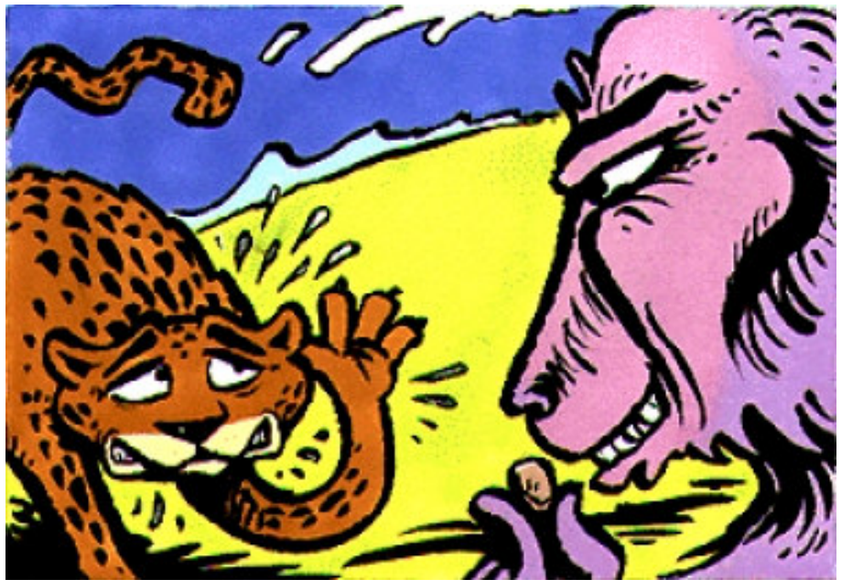

הבבון הביט מלמעלה על הנמר ואמר "אם תיש יכול להמליט עגל אז למה שאבן לא תנגן מוסיקה יפה."

הנמר נבוך פתאום. הוא התחיל למלמל "הו, איזו מוסיקה יפה אני שומע..."

גם החיות האחרות נבוכו. הן הבינו את טיפשותן וקראו ביחד
"נכון! רק פרה יכולה להמליט עגל!"
והן נתנו את הפסק הסופי, והעגל נלקח מהנמר החמדן
והוחזר לבעל האמיתי שלו, התן.